

NOŠNJU SPRAVLJAT

- Sad povi, kako ste si vi, kad s' ti tvojoj divički nošnju sada spravljala. Kej ste vo da vi kupili?
- Jo mi smo se udviezli u Česko, tote je oš bilo od prljega, stári rubac, veliki šálinski i drugo. Tomu se rečie šalinsko, ča je to naša pratež. Je to kiklja ar su rupci, drugi bor tako dobro ne drži – ti lipi foitnov i ne more se tako napravit kot se tuo – da smo se tamo udviezli. Tete smo to kupili, a doma smo da, nas je Váčeva to ušila i plieće naširkala. A ča je na vinác, to doprimi Bečun, Joana, iz Bieča.
- Da. Ča to ni donesu sãm vako málne kitice pa da to naše žene po osun dun, po četrnájst dun dugo pletu, da iz toga sega da vinác nastane – Ča to sãmó kitice. A edni se samie načinju, to?
- Da.
- Iz rubljá, tako iz štofa...
- I puše sta bile otuda. A čižme načinja oš edun muž.
- Da, oš edun šuosta, tã je sum načinja, da. Nek, to mu j' jáko čuda dila pak da uon govori ur, da se to ne splati. To b' se već – Ka b' si uon to se poráčunã, ku b' tie čižme duošle na dvi jezer šilingov. A do će se za dvi jezer šilingov sad oš dandanãs čižme kupit.
- Pak ča je nî tako čuda tribi, sãmó na – nã to, ne na sakidãnju nošnju.
- A vi ste rekli, da samo žene same načinjaju čižme?
- Da.

NOŠNJU SPRAVLJAT

-
- Žene.
- Ne čižme! Vience.
- A vience.
- Vience. A čižme je oš jedan šuostar u seli, ta je zn-. Da. Da. Nek tã je sad ur prik šezdesiet lit i betežun je. To je muoj ujac. I uon već nima prãve volje k tomu. Čã to da morã sumi šivat. Odzada čižma je išito, žuto, tako žuton prejon.
- Prejon. Pak tã preja se da i pofãrba da je lipo žuto.
- Pak to onda čižme naćinja, to j' onda ta- da najjaće s tin kãže, da sta hojt. To nas razlikuje od ti drugi čižam. Nek kar kie sta nek ednako se udzãda pofãrbane, to nĩ tako lipo kono naše, kie sta udzãda žuto.
- No pak ta nošnja se, čã vo imaju sad, da idu tancat, tamburice imaju. Tote su tako oblićene pak kad je svãdba tote je posnãšnica pak staćilo su tako sprãvni. Na sakoј svãdbi.
- Da, to j' oš srića, drugaćije b' se nako bilo morit nošnja ur zatrla već. Nek na svãdbi, da iz toga si, to j' nako valika ćãst, kã smi bit posnãšnica. No pravoda, jãko rad već nista. Ne za matere to nako, čã njjie divićka je biela pred dvimi liti, naša je biela ulãni posnãšnica. To j' hojt za matere- oda kã će bit lipša, kuj ćemo lipše spraviti, kã će lipšu kiklju...
- A divićeke nimaju toga rad, kad su da posnãšnice maraju da i su svãdbu...
- U tuon sidit.

NOŠNJU SPRAVLJAT

- Peljat.
- Da i jáčit. Začimat i se.
- To ne rad.
- To ne rad, da. Pak onda maraju si ti uždola naštirane tri, četire kiclje ubuć pak da oš šãrep rik. Da, tie naštirane kiclje, to j iz bieloga jurča. Pak da kad se to naštirka, a da se morã okolo pãsa čvrsto sviezat pak nie to već nista naučne čvrsto sviezat, da j' in pak i ločesto.